

Gruus til offentlig Brug, men dog i alt Fald ikke fundet dem altsfor byrdefulde, at man da maa kunne gaae ind paa nu at stille Jernbanerne i Række med de nuværende expropriationsberettigede Myndigheder uden hyberligere Indskrænkninger for dem, end hvad der gjælder for de andre. — Endnu skal jeg kun bemærke, at det jo ingenlunde alene dreier sig om Expropriation af Gruus, men ogsaa om Expropriation af andet Materiale, og at navnlig en Bestemmelse som denne har og bestandig vil faae en ganske overordentlig Betydning overalt, hvor det gjælder om at afhjælpe en betydeligere Skade paa de bestaaende Jernbaner, s. Ex. naar en Jernbane slynger, naar Dæmninger flyde ud o. desl., Noget, som vi have oplevet er steet flere Gange, og som vi endmere maae være beredte paa i Fremtiden at see, efter som vore Jernbaner tiltage i Udstrækning. Navnlig naar de gaae igjennem et saa vanskeligt Terrain, som Tilfældet er paa flere Steder i Sjælland, maa man være beredt paa, at Sligt vil hændes. Men man maa da ogsaa have Myndighed til øjeblikkeligt at kunne afhjælpe slikt Skade, uden at være hindret af Modstand fra enkelte Ejdere Side og uden at være afhængig af den Priis i Penge, den Private vil sætte paa det Jordmateriale, som nødvendigvis skal benyttes. Jeg troer, at en Bestemmelse som den i Lovforslaget indeholdte mere og mere vil vise sig at være nødvendig, og jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad jeg ogsaa bemærkede i det andet Thing, at i vort nordlige Naboland har man allerede saa Klar efter, at man havde begyndt at anlægge Jernbaner, seet sig i den Nødvendighed at maatte supplere Bestemmelserne angaaende dette Forhold med en ganske lignende Bestemmelse som den i Lovforslaget indeholdte, at nemlig Vedligeholdelsesmateriale maa kunne exproprieres.

Sihnel: Ja, ganske vist erkjender jeg ogsaa Nødvendigheden af og Rigtigheden i, at Jernbanerne faae en saadan Expropriationsret, som her er tilfattet at give dem, og dersom

jeg kunde have den Overbeviisning, som den høitagtede Minister har, at Jernbanebestyrelserne til ethvert Reparationsarbejde altid vilde benytte disse større Gruusgrave, som de have anlagt Sidespor til, saa kunde jeg ogsaa berolige mig, men jeg er netop bange for, at man heller ikke vil forsmaa at benytte de mindre riigholdige Gruusgrave, som ligge nærmere de Steder, som skulle repareres. Man vil der overveie, hvad der vil være det meest billige, enten at føre Gruus fra de længere bortliggende større Gruusgrave, eller ved anden Maade, enten paa Drillebør eller ved Hestekraft, at føre det fra den meget nærliggende, men lille Gruusgrav; men i saa Tilfælde vil Bestyrelsen let komme til at gaae vedkommende Sognecommune altsfor nær. Derfor gif ogsaa min Tanke kun derhen at tvinge Vedkommende til idetmindste at overveie Sagen, og da muligt lade sig paavirke af saadanne Grunde, som ikke fornuftigvis kunne modsiges. Jeg troer, at det af mig bebudede Forslag dog vilde have nogen praktisk Indflydelse, idet det i hvert Tilfælde vilde give Amtsrådet Leilighed til at sjonne, om Jernbanebestyrelsen er tilbøielig til at lade sig paavirke af Grunde eller ikke, og hvis der da efter nogen Tids Forløb kunde ansøres forskjellige Exempler paa halstarrig Paastaaelighed, da kunde der efter Amtsrådets Indstilling maaskee blive Grund til at gjøre en saadan Indskrænkning, som det allerede Mebleir for Sørg Amts 4de Valgkreds (Holstein) havde til Hensigt at faae indsat i Loven. Den allerede Minister meente, at de Exempler havde været meget sjeldne, hvor der var opstaaet Strid mellem de forskjellige Expropriationsberettigede; det vil jeg gjerne troe; men Fremtiden kan bringe disse Stridigheder. Jeg skal blot nævne eet Exempel, der er hentet fra den Egn, hvor jeg er kjendt — man henter jo helst sine Exempler fra saadanne Steder —, og hvor en saadan Strid meget let vil kunne opstaae. Der er jo Haab om, at man skulde faae en slydlig jydsk Tverbane, og der er hos Mange et